

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

CXX. Declaratio super Constitutione, quæ incipti Sacrementum
Pœnitentiæ, adversus sollicitantes. 8. Febr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

sibi Rotuli partitione ad Urbem se conferrent. Attamen cum multi a Nobis Sacro Collegio Cardinales adscripti fuerint, & numerus absentium Cardinalium, qui bis per annum Romam venire fortasse deliberarent, ut Rotuli partem assequerentur, excreverit; & cum plures, quam antea, Cardinales modò in Urbe prædicta commorentur, quibus procul dubio gravius damnus inferretur, si veteri instituto pars ejusdem Rotuli Cardinalibus absentibus tribui deberet, qui statis anni temporibus ob hanc causam Romam accederent; ideo consilium a Nobis jam antea initum, probantibus nonnullis ex Dilectis Filiis nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus, executioni tandem demandandum esse decrevimus.

§. 3. Eapropter motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, primùm ea omnia, quæ caventur, & præscribuntur in Constitutionibus dicti Sacri Collegii Cardinalium, & usque in hanc diem observari consueverunt quoad Cardinales de Latere Legatos, tenore præsentium confirmamus: ac insuper illos Cardinales Rotuli fructu omnino carere statuimus & decernimus, (licet bis per annum Romam accesserint), qui longe ab Urbe prædicta detinentur, quamvis id facere necesse sit, ne Sedes Archiepiscopales, aut Episcopales deferant, quas administrandas acceperunt, & quamvis etiam Præfecturam aliquam, sive quodcumque aliud munus a Sede præfata sibi demandatum gerant, sine Episcopali, vel cum Episcopali dignitate conjunctum, quod, si Roma absentes retinent, ejus certe naturæ & conditionis esse existimatur, ut cum ipsorum absentia copulari, & sine eorum presentia, Romani Pontificis vigilantia & auctoritate facile possit administrari. Cum vero Cardinales absentes pro suis negotiis expediendis, aut legitimam ob causam ad Urbem se contulerint, veterem consuetudinem & institutum servari volumus, præcipimus, & mandamus; nempe ut Rotuli partem capiant, habita ratione temporis, quo Romæ versantur: ea tamen lege obstricti, ut Nos, seu Romanos Pontifices pro tempore existentes, adeant, nec ab Urbe discedant, antequam a Nobis, seu Romanis Pontificibus Successoribus nostris, abundi facultatem obtineant. Illos autem, qui sui muneris obliiti (quod vix fore credimus) aliter se gesserint, non solum ab omni parte Rotuli percipienda penitus exclusos decernimus; sed presentibus nostris Literis (quatenus opus sit) obnoxios esse declaramus censuris ac poenis, quas piæ mem. Joannes PP. XXII. pariter Prædecessor noster irrogavit in Extrav. quæ incipit: *Etsi deceat quoslibet subditorum curam &c.* quam per præsentibus pro plene & sufficienter expressam, ac de verbo ad verbum insertam habentes, ad modernos, & pro tempore existentes ejusdem S. R. E. Cardinales extendimus & ampliamus.

§. 4. Decernentes, eandem præsentis Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, iidem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, tamen si suorum indultorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari & audiri semel, vel pluries quoquomodo debuissent, aut ex alia quacumque quantumvis pia, juridica, privilegiata, & rationabili, ac etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, causa, & occasione, colore, seu prætextu, titulo etiam oneroso, & capite etiam in corpore juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam maximo, substantiali, essentiali, & formali, aut incogitato defectu

notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullatenus posse, sed ipsas præsentis Literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter & inconcusse observari: Sicque & non aliter per quoscumque quavis auctoritate, præminentia & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, & signanter illa, quod Cardinales in Constitutionibus & Regulis per Nos edendis comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, ac etiam de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quibuslibet aliis decretis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis & quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, confirmatis, & approbatis, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specificæ, expressæ, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter & expresse, ac plenissime & amplissime derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die 3. Februarii MDCCXLV. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

D. Card. Passioneus.

Declaratio super Constitutione, quæ incipit: *Sacramentum Penitentiae*, adversus Sollicitantes, Anno MDCCXXII. edita.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

APostolici muneris partes in procuranda præcipue rerum sacrarum pura illibataque penitus administratione versari debere probe intelligentes, non modo & assiduis hortationibus, & justâ, ubi res postulat, legum

Sublata &c. irritum &c.

Derogationes.

Dat. die 3. Febr. 1745.

C X X.

Pontificis sollicitudo pro recta Ecclesiasticarum legum intelligentia.

Non residentes in Urbe, qualibet ex causa, Rotuli expertes esse jubet.

Accedentes ad Urbem ex causa legitima, partem capere pro tempore moræ.

Servata tamen lege Joannis XXII. super accessu, & recessu, sub poenis in ea contentis.

Clausulæ pro omnimoda literarum executione.

severitate, ut ab Ecclesiasticis quibusque Ministris sancta sanctè tractentur, quantum cum Domino possumus, providere studemus; verum etiam leges ipsas, ne fortè sinistris interpretationibus in alterutram extremam partem, aut immoderati rigoris, aut detestabilis laxitatis, perperam detorqueantur, opportune communiare ac roborare, pro earumdem tuendo vigore, cum occasio poposcerit, non prætermittimus.

Dubia excita-
ta super sensu
Constit. con-
tra sollicitan-
tes.

§. 1. Sane cum Nos aliàs per quamdam nostram Constitutionem, cujus initium est: *Sacramentum Penitentiae*, Anno Incarnationis Domini millesimo septingentesimo quadragesimo primo, Kalendis Junii Pontificatus Nostri Anno Primo editam, omnibus & singulis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quàm Regularibus interdixerimus, & prohibuerimus, ne aliquis eorum, extra casum extremæ necessitatis, nimirum in ipsius mortis articulo, & deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit, Confessionem Sacramentalem personæ complicitis in peccato turpi atque inhonesto, contra sextum Decalogi præceptum commissio, excipere auderet; Ita ut absolutio, si quam imperivisset, nulla, atque irrita omnino esset, tamquam imperita à Sacerdote, qui jurisdictione, & facultate ad valide absolvendum necessariâ, ipsi per Nos vigore ejusdem Constitutionis ademptâ, privatus existeret, & aliàs prout in memoratâ Constitutione, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Cum Nos subinde super ea dictâ Constitutionis parte, quæ mortis articulum respicit, dubitationes quasdam exortas fuisse acceperimus, quarum resolutionem privato cujusque judicio relinquendam minime existimamus, ne Lex incertis conjecturis & opinionibus jactata, in sensus a mente Nostra alienos forsitan distrahatur, ejusque vigor paulatim langueat atque enervetur.

Constitutio
confirmatur
in omnibus.

§. 2. Hinc est, quod Nos omnem dubitandam rationem, quantum cum Domino possumus, de medio auferre cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientiâ, & maturâ deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, memoratam Constitutionem nostram cum omnibus & singulis in ea contentis, tenore præsentium, quatenus opus sit, confirmamus, illamque integre, penitus, & omnino, atque ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quoadocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari præcipimus, & mandamus. Præterea, habita super his cum Venerabili Fratre Nostro Vincentio Episcopo Prænestino S. R. E. Cardinali Petra nuncupato Pœnitentiario Nostro Majori, ac dilectis Filiis Officii Pœnitentiariæ Apostolicæ Ministris, qui rem jussu Nostro mature penderunt, deliberatione, motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus, edicimus ac declaramus, eadem Constitutione singulis, ut supra, Sacerdotibus, quemadmodum interdictum non est in mortis articulo personam in prædicto turpi peccato complicitem consententem audire, atque ab hujusmodi quoque culpa rite contritam absolvere, deficiente tunc quocumque alio Sacerdote, qui Confessarii munus obire possit; ita interdicti re ipsâ & prohiberi prædicto modo tunc audire & absolvere, ut si alius aliquis Sacerdos non defuerit, etiamsi forte iste alius simplex tantummodo Sacerdos fuerit, sive aliàs ad Confessiones audiendas non approbatus, possit nihilominus ipse Sacerdos simplex Confessionem excipere ac absolutionem impertiri.

Præsertim
quoad prohibi-
tionem ab-
solvendi etiâ
in artic. mor-
tis, ubi alius
Sacerdos ha-
beri possit.

Prohibitio
remittitur, si
ad sit infamiae
aut scandali
periculum.

§. 3. Porro, si casus urgentis qualitas, & concurrentes circumstantiæ, quæ vitari non possint, ejusmodi fuerint, ut alius Sacerdos ad audiendam constitutâ in dicto articulo personæ confessionem vocari, aut accedere, sine gravi aliqua exortura infamia vel scandalo, nequeat;

tunc alium Sacerdotem perinde haberi, cense-
rique posse, ac si revera abesset, atque desi-
ceret; ac prout in eo rerum statu, non pro-
hiberi socio criminis Sacerdoti absolutionem
pœnitenti ab eo quoque crimine impertiri.
Sciat autem complex ejusmodi Sacerdos, & se-
rio animadvertat, fore se re ipsâ coram Deo,
qui irrideri non potest, reum gravis adversus
prædictam nostram Constitutionem inobedi-
entiæ, latisque in ea pœnis obnoxium, si præ-
dictæ infamiae, aut scandali pericula sibi ultro
ipse confingat, ubi non sunt: imo intelligat,
teneri se graviter hujusmodi pericula, quantum
in se erit, antevertere, vel movere, oppor-
tunis adhibitis mediis, unde fiat, ut alteri cui-
vis Sacerdoti locus pateat illius confessionis,
absque ullius infamiae vel scandalo, audienda.
Ita enim ipsum teneri vigore memoratæ nostræ
Constitutionis declaramus; & nunc quoque ita
ipsi faciendum esse districte mandamus & præ-
cipimus.

Quod tamen
præverti, aut
amoveri ju-
betur.

§. 4. Quod si idem Sacerdos aut quovis mo-
do sese nullâ gravi necessitate compulsus inges-
serit, aut, ubi infamiae vel scandali periculum
timetur, si alterius Sacerdotis opera requiren-
da sit, ipse ad id periculum advertendum con-
grua media adhibere de industria neglexerit,
atque ita personæ in dicto crimine complicitis,
eoque in articulo, ut præfertur, constitutâ sa-
cramentalem confessionem excipere, ab eoque
crimine absolutionem largiri, nullâ, sicut præ-
mittitur, necessariâ causâ cogente, præsumserit;
quanvis hujusmodi absolutio valida futura sit,
dummodo ex parte pœnitentis dispositiones à
Christo Domino ad Sacramenti Pœnitentiæ va-
lorem requisitæ non defuerint: Non intendimus
enim pro formidando mortis articulo eidem Sa-
cerdoti, quantumvis indigno, necessariam juris-
dictionem auferre, ne hæc ipsâ occasione aliquis
pereat: Nihilominus Sacerdos ipse violatæ auli
ejusmodi temerario Legis pœnas nequaquam ef-
fugiet; ac propterea latam in dictâ Constitutione
majorem excommunicationem, eodemque pla-
ne modo, quo ibidem decernitur, Nobis &
huic Sanctæ Sedi reservatam, incurret, prout
illum eo ipso incurere declaramus, volumus,
atque statuimus. Non obstantibus omnibus &
singulis illis, quæ in præfata nostra Constitutio-
ne volumus non obstat, cœterisque contrariis
quibuscumque.

Controve-
nientes ni-
hilominus in
artic. mortis
valide absol-
vunt.

Sed pœnas
& censuras in
constit. latas
incurrunt.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præ-
sentium Literarum transumptis seu exemplis,
etiam impressis, manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides
in judicio & extra illud ubique locorum habeatur,
quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent
exhibita, vel ostensa.

Præsentium
exemplis au-
dientis tri-
buitur.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Majorem
sub Annulo Piscatoris die VIII. Febr. MDCCLIV.,
Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Dat. die 8.
Febr. 1745.

D. Cardinalis Passionensis.

Decretum Sanctæ Universalis Inquisitionis super
perpetua inhabilitatione Sacerdotum ad tur-
pia sollicitantium, vel Sacrificio Missæ ab-
tentium ad fortilegia.

Feria V. Die 5. Augusti 1745.

IN Generali Congregatione Sanctæ Romanæ,
& Universalis Inquisitionis habita in Palatio
Apostolico Quirinali coram Sanctissimo Domino
Nostro Domino BENEDICTO Divinâ Provi-
dentiâ Papa XIV, & Emis, ac Rmis DD. S. R.
E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem
Inquisitoribus Generalibus a Sancta Sede Apo-
stolica specialiter deputatis.

Sancti-

Sanctissimus Dominus Noster sollicitè animadvertens, quàm grave sit delictum illorum perditorum hominum, qui Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac salutaris Pœnitentiæ Sacramento, ad Animarum reparationem a Christo Domino institutis, in illarum perniciem, & damnationem abutuntur, decrevit, quod in posterum Sacerdotes tam Sæculares, quàm Regulares cujuscumque Ordinis, Instituti, Congregationis, & Societatis etiam de necessitate exprimentæ, vel in actu Sacramentalis Confessionis, sive illius occasione, aut prætextu, ad turpia Sollicitantes, vel Sacrificio Missæ abutentes ad fornicationem, præter pœnas a Jure, & Apostolicis Constitutionibus, ac signanter san. mem. Sixti V., & Gregorii XV. contra eosdem inflictas, perpetuam etiam inhabilitatem incurrant ad præfati Sacrificii celebrationem; Quodque ejusmodi Decretum significetur singulis cujuscumque Ordinis Superioribus, ac Præpositis, ad hoc ut de illo, sicuti, & de prædictis, aliisque Summorum Pontificum Constitutionibus, juxta præscriptum in generali Decreto Supremæ Inquisitionis diei 15. Decembris 1633. semel saltem in Anno, Feria sexta post Octavam Assumptionis Beate Mariæ Virginis in publica Mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter convocato, ac insuper in quocumque Generali, vel Provinciali Capitulo, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu suos Subditos, ac Religiosos commonendos curent, ejusdemque commoni-tionis coram Supremâ Congregatione juratum Testimonium exhibeant.

Paulus Antonius Cappellonus
S. Romanæ, & Universalis
Inquisitionis Notarius.

Loco ✱ Sigilli.

Die 21. Augusti 1745. supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum Palatii Sancti Officii, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Petrum Romolatum Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

CXXI. Annuus Censuræ constituitur pro factis tectis Basilicæ S. Mariæ Majoris.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pontificis jus & auctoritas in bona Ecclesiarum, & Loc. Piorum.

AD Romanum spectat Pontificem, tamquam dispensatorem fidelem atque prudentem, quem constituit Dominus super familiam suam, ita de bonis temporalibus ad Ecclesias & Loca Pia pertinentibus disponere, ut si quæ alicui præter necessitatem exuberant, ea sublevandis alterius veris & sibi cognicis indigentibus attribuat. Qua quidem distributiva potestate, ac provida bonorum Ecclesiasticorum dispensatione, Venerabiles Prædecessores Nostros pluries, & variis in casibus, pro rerum opportunitate, utiliter usos esse dignoscitur.

Ipsius devotio erga Basil. S. M. Maj.

§. 1. Sanè per totum vitæ Nostræ cursum, quem hac fere in Urbe assidue transegitur, diversis muneribus & officiis addicti, quæ a Decessoribus Nostri Romanis Pontificibus tenuitati Nostræ demandata fuerunt, Patriarchalem Liberianam Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam, peculiari quodam devotionis studio jugiter prosequuti sumus, non solum ex debito venerationis affectu erga Dei Genitricem, cujus titulo & nomine eadem Ecclesia, sub Liberio Romano Pontifice, patefaciente Deo per

illustra signa atque prodigia suam hac de re voluntatem, in Exquilis extracta, ac dedicata fuit; verum etiam ob insignia Religionis monumenta, quæ in præfata Basilica aservantur; cujusmodi sunt ipsius Deiparæ Imago veteri Fidei cultu celeberrima, quæ a S. Luca Evangelista depicta piè creditur, & a B. Gregorio Magno sacræ supplicationis ritu ad Vaticanum delata esse memoratur, quo factum sit, ut atrox pestilentiæ flagellum in Urbe Româ tuac sæviens continuo cessarit; Et Sacra Redemptoris Nostri Cunabula, in quibus infantilia membra Filii Dei a Virgine Matre reclinata fuerunt; quæque ex Bethleemico specu ad eandem Liberianam Basilicam, titulo quoque Sanctæ Mariæ ad Præseppe ob id insignitam, septimo Christiani nominis sæculo delata fuerunt; quibus de rebus in geminis Nostri Operibus de Canonizatione Sanctorum, & de Diebus Festis Beate Mariæ Virginis dicatis, accuratè pro viribus, a Nobis est actum. His accedunt insignes aliquot Sanctorum Apostolorum Reliquiæ; tum etiam Corpus Magi Ecclesiæ Doctoris S. Hieronymi Presbyteri, cujus Patrocinio gaudet Bononiense Collegium Sacræ Theologiæ Doctorum, quorum numero Nos olim adscripti fuimus; Item Corpus S. Pii Papæ V. Prædecessoris, & Civis Nostri, pro cujus solemnibus Canonizatione tantopere olim, quum Advocati Consistorialis munere fungeremur, & voce & scripto adlaboravimus: Denique jucunda sese Nobis offert recordatio B. Nicolai Albergati, itidem Civis Nostri, & Bononiæ Præfulis, olim S. R. E. Presbyteri Cardinalis Tituli S. Crucis in Hierusalem; qui in hac ipsa Basilica Archipresbyteri dignitatem quondam obtinuit; & cui Nos paucis ante Mensibus, solemnibus iudicio, prævia laboriosa causa discussione, cum magna animi nostri voluptate, Beatorum honores asseruimus.

§. 2. Cum verò ad summum Apostolatus apicem, nullis Nostri meritis, sed inscrutabili Dei voluntate evecti, insignem hanc Patriarchalem Basilicam in suis ædificiis, & potissimum in anteriore Porticu, a fel. record. Gregorio Papa XIII. Prædecessore pariter & Cive Nostro vel erectâ, vel restauratâ, magnopere labefactam ac penè ruinofam invenissemus; reluctantibus licet præsentium temporum angustis, atque notoria Erarii Nostri penuria, arduum hujusmodi restorationis opus aggressi; Ecclesiæ primum Tecta, & Laquearia vetustate corrupta restitui, tum intra ipsam Ecclesiam Arcum, & Fornicem ante Sanctissimi Præsepis Sacellum, ad parem cum opposito Arcu altitudinem elevari, atque ita patentem Ordinis deformitatem emendari curavimus. Mox etiam novam magnifici Operis Porticum, lectissimis lapidibus atque Columnis ornatam, a fundamentis excitari mandavimus; insuper primariam Basilicæ Frontem, marmoreo lapide, & Statuis insignem, in eam, quæ nunc vistor, celsitudinem attolli, in eaque amplam superiorem Porticum aperiri jussimus; ex qua, post celebratam de more unâ cum Venerabilibus Fratribus Nostri in eadem Basilica solemnitate Assumptionis Beatissimæ Virginis, Apostolicam Benedictionem Populo impertiri, pro sacri ritus majestate, commodissime potuimus; ac denique Aedes alteri ex ejusdem Basilicæ lateribus adnexas, quæ jam pridem inceptæ, at medio in opere desertæ jacuerant, a solo extruximus, atque ad totius ædificii normam exegimus.

§. 3. Hac omnia, Deo adjuvante, a Nobis perfecta sunt, non sine magnis sumptibus, pro quibus tamen sustinendis neque minimum quid attigimus ex pecuniis Camera Apostolicæ, sed iis dumtaxat usi sumus, quas pleno jure, & falvis Prædecessorum Nostrorum Constitutionibus,

Sacra monumenta in eadem aservata.

Item Sanctorum Corpora & Reliquiæ.

Basilicæ restauratio a Pontifice peracta.

Porticus duplicis, & ædium adificatio.

Constituentis census pro conservatione Fabricæ.